

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. София, 04.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9255** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя на дружеството А. С., срещу Заповед № Т-РД-15-349/09.07.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 187/2005г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/, издаден на дружеството.

Недоволен от така издадената заповед, жалбоподателят я оспорва като нищожна, алтернативно като незаконосъобразна като издадена в съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона, като излага подробни съображения.

На първо място в жалбата се сочи, че оспорената заповед не е мотивирана и че не е посочено правното основание, на което е издадена, поради което не може да се установи за кое неизпълнено изискване е прекратен лиценза – за това, че не са подадени необходимите документи в срок или поради това, че не отговарят на изискванията по чл.54, ал.2 ЗУО /отм./. В тази връзка навежда довода, че заповедта е издадена след Решение № 3/21.03.2012г. на Конституционния съд, с което е обявен за противоконституционен чл.54, ал.2, изр.1-во в частта „общи”.

На следващо място жалбоподателят посочва, че е изпълнил в срок изискванията на § 17, ал.1 ЗУО /отм./ като е представил в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма /МИЕТ/ документи, удостоверяващи изпълнението на тези изисквания.

Като основание за незаконосъобразност на оспорената заповед се твърди още, че основанието, на което е издадена е отменено от влезлия в сила на 13.08.2012г. нов Закон за управление на отпадъците.

Иска от съда да постанови решение, с което отмени като нищожна, алтернативно като незаконосъобразна оспорваната заповед. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът по жалбата - Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, не ангажира становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че на жалбоподателя е издаден лиценз № 187/22.02.2005г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/ със срок на действие – безсрочен. В лиценза е вписана площадка: имот с пл.№ 557 по плана на промишлена зона "Север" на [населено място]; и допълнително вписани площадки: [населено място], Индустриална зона, УПИ LXXL-2, имот с идентификатор 67338.885.120, землището на кв.Речица; [населено място],[жк], [улица], ПИ с идентификатор 07079.659.370 и [населено място],[жк], [улица], ПИ с идентификатор 07079. 660.428.

С уведомително писмо, датирано от 10.02.2012г., заведено в МИЕТ с вх.№ 96-00-74/13.02.2012г., жалбоподателят на основание чл.54, ал.2 и § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗУО /отм./, представил удостоверение, декларация за монтирана система за видеонаблюдение и актуални скици на имотите.

Със заявление, датирано от жалбоподателя от 14.02.2012г., адресирано до Министъра на икономиката, енергетиката и туризма, същият е поискал да бъдат заличени от лиценза за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали площадките с адреси [населено място], Индустриална зона, УПИ LXXL-2, имот с идентификатор 67338.885.120, землището на кв.Речица и [населено място],[жк], [улица], ПИ 07079.659.370 /съответно вписани под № 2 и № 3 в лиценза/.

С уведомително писмо, датирано от жалбоподателя от 04.04.2012г., заведено в МИЕТ с вх.№ 96-00-74/05.04.2012г., последният допълнително представил в МИЕТ 2 броя удостоверения, издадени от [община] - № 70-А-362/03.04.2012г. и № 70-М-400/03.04.2012г. /л.9 и 10/.

Видно от удостоверение № 70-А-362/03.04.2012г. ПИ с идентификатор 07079.660.428 по КК на [населено място] се намира в кв.7 по плана на [населено място] – Промислена зона „Победа”. Съгласно предвижданията на Общия устройствен план /ОУП/ на [населено място], одобрен с Решение № 51-1/21.07.2011г. на Общинския съвет на [населено място], обн.ДВ, бр.71/13.09.2011г., имотът попада в устройствена зона 20/Смф – многофункционална устройствена зона с преобладаващо обществено обслужване, търговия, безвредни производства и складове, спорт и атракции и други допълващи функции без да се допускат обекти за дейности с вредни отделяния и влияния. За територията на имота няма влязъл в сила Подробен устройствен план /ПУП/.

Видно от удостоверение № 70-М-400/03.04.2012г. ПИ с идентификатор 07079.605.302 по КК на [населено място] се намира в западната част на ПЗ „Север”. Съгласно ОУП на [населено място] същият попада в устройствена зона 1/Смф1 – многофункционална устройствена зона с преобладаващи производствени дейности. За територията на имота е одобрен ПУП-ПРЗ, с който за имота се обособява УПИ III-557, отреден „за складово-производствени дейности”.

По делото са представени обратна разписка ИД PS 8000 00QGQQ В, с подател [фирма], подписана от служител в МИЕТ на 06.04.2012г. и разписка от куриерска служба С. от 14.02.2012г., удостоверяваща доставена пратка на 15.02.2012г.

От Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма била издадена обжалваната заповед, с която е прекратен лиценз № 187/2005г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/, издаден на дружеството, тъй като административният орган е приел, че жалбоподателят не е изпълнил изискванията за площадките, вписани с пореден № 1, 2 и 4 в лиценза. Заповедта е съобщена 15.08.2012г., видно от известие за доставяне /л.22/, а жалбата срещу нея е подадена на 29.08.2012г., видно от клеймото върху пощенски плик – л.20 от делото.

При така установеното от фактическа страна и като извърши проверка по чл.168, ал.1 във вр. с чл.146 АПК съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Със Заповед № РД-16-480/24.04.2012г., на основание чл.56, ал.6, чл.59, ал.1, чл.100 във връзка с чл.101, ал.3 и чл.118, ал.3 ЗУО, Министърът на икономиката, енергетиката и туризма упълномощава заместник-министъра И. М. да упражнява негови правомощия, сред които и да прекратява или отнема издаден лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали – т.3, следователно издателят на оспорения акт разполага със съответните правомощия, което опровергава наведения довод за нищожност на акта.

Актът е в писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити по чл.59, ал.2 АПК.

При издаването на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, които водят до незаконосъобразност на оспорения акт и са основание отмяната му.

Съгласно разпоредбата на § 17, ал.1 от ПЗР на ЗИД ЗУО /отм./, обн.ДВ, бр.30/2011г., изм. с ДВ, бр.99/2011г., в сила от 01.01.2012 г., лицензираните площадки за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл.54, ал.2 в 10-месечен срок от влизането в сила на този закон, като съгласно ал.2 на същата разпоредба лицата, притежаващи лиценз, представят в срока по ал.1 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма скица или друг удостоверителен документ, издаден от компетентен орган, за всеки от имотите, на чиято територия е разположена площадка, вписана в лиценза, съдържащ данни за изпълнение на изискванията по чл.54, ал.2. Последната разпоредба регламентира изискванията, на които следва да отговарят площадките за извършване на дейностите с отпадъци от черни и цветни метали – да са разположени на територии, определени с устройствени планове за производствени и складови дейности, на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение. Всяка площадка трябва да отговаря на нормативните изисквания за опазване на човешкото здраве и околната среда.

Тъй като в оспорената заповед не са изложени мотиви, а единствено е декларирано неизпълнение на изискванията на закона, то съдът не може да установи

действителната воля на органа – дали лицензът е прекратен поради неспазване на срока или поради това, че не са представени документите, изискващи се по силата на чл.54, ал.2 ЗУТ /отм./.

Видно от приетите и неоспорени доказателства по делото, жалбоподателят е предприел действия в изпълнение на § 17 вр. с чл.54, ал.2 ЗУО /отм./, като със заявление от 14.02.2012г., адресирано до Министъра на икономиката, енергетиката и туризма, е поискал да бъдат заличени от лиценза за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали площадките с адреси [населено място], Индустриална зона, УПИ LXXL-2, имот с идентификатор 67338.885.120, землището на кв.Речица и [населено място],[жк], [улица], ПИ 07079.659.370 /съответно под № 2 и № 3 в лиценза/, а по отношение на площадките под № 1 и № 4 в лиценза, с предходно заявление, заведено с вх.№ 96-00-74/13.02.2012г., е представил документи, удостоверяващи изпълнението на изискванията на закона.

От посочените писмени доказателства се установява, че действията са предприети в законово регламентирания срок.

От заявление с вх.№ 96-00-74/13.02.2012г., не може да се установи съдържанието на посочените като т.1 от приложенията към него, 2 броя удостоверения от община, но от приложените скици /представени и по делото/ се установява, че имот с идентификатор 07079.660.428 е с предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване – за друг вид производствен, складов обект и съответно за имот с идентификатор 07079.605.302 /номер по предходен план – 557/, е с предназначение на територията – урбанизирана и начин на трайно ползване – за друг вид производствен, складов обект.

От допълнително представените от жалбоподателя към заявление вх.№ 96-00-74/13.02.2012г. удостоверения, издадени от [община] се установява, че и двата имота попадат в обхвата на Общия устройствен план, като имот с идентификатор 07079.605.302 по КК на [населено място] попада и в обхвата на одобрен ПУП-ПРЗ, с който за имота се обособява УПИ III-557, отреден „за складово-производствени дейности”. Съгласно предвижданията на ОУП имот с идентификатор 07079.660.428 попада в многофункционална устройствена зона с преобладаващо обществено обслужване, търговия, безвредни производства и складове, спорт и атракции и други допълващи функции, а имот с идентификатор 07079.605.302 попада в многофункционална устройствена зона с преобладаващи производствени дейности.

От така описаните писмени доказателства по несъмнен начин се установява, че жалбоподателят е изпълнил изискванията на § 17, ал.1 и ал.2 ПЗР ЗИД ЗУО /отм./, както и че вписаните площадки под № 1 и № 4 към лиценз № 187/22.02.2005г. отговарят на изискванията на чл.54, ал.2 ЗУО /отм./. Като е приел обратното и като не е отчел подаденото заявление за заличаване на вписаните в лиценза площадки под № 2 и № 3, административният орган е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно е приложил материалните разпоредби на закона, с оглед което е постановил незаконосъобразен административен акт, подлежащ на отмяна.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя на дружеството А. С., Заповед № Т-РД-15-349/09.07.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 187/2005г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/, издаден на дружеството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: